

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

6. அநுபோக சுத்தி

(ஆசிரியவிருத்தம்)

* பண்: பழம்பஞ்சுரம் (சங்கராபரணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

*முத்தா முத்தி தரவல்ல—என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருவாலங்காடு (Sundarar)

முத்தா முத்தி தரவல்ல

முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா

சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ்

சிவனே தேவர் சிங்கமே

பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும்

பரமா பழைய னூர்மேய

அத்தா ஆலங் காடாஉன்

னடியார்க் கடியேன் ஆவேனே

சுவாமிகள் , சங்கிலியாரைப் பிரிந்து திருவொற்றியூரை நீங்கியதால் இரு கண்களையும் இழந்து , வழிப்போவோர் வழி காட்ட , திருவெண்பாக்கம் சென்று தொழுது , பெருமான் அரு ளால் ஊன்றுகோல் பெற்று , பழையனூருழைச் சென்று , காரைக் காலம்மையார் தலையால் நடந்த தலம் என்று திருவாலங் காட்டை மிதியாது அதன் அயலில் நின்று பாடியருளியது இத் திருப்பதிகம் . குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் , திருவாரூரில் உள்ள அடியவர் திருக் கூட்டத்தை அகன்று நின்ற நிலையை நினைந்து , அதனை விரையச் சென்று அடையவிரும்பி அருளிச்செய்தது .

Tiruvachagam

திருச்சதகம் (Manikavachagar)

ஈசனே என் எம்மானே

எந்தை பெருமான் என்பிறவி

நாசனே நான் யாதுமொன்

றல்லாப் பொல்லா நாயான

நீசனேனை ஆண்டாய்க்கு

நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே

தேசனேஅம் பலவனே

செய்வ தொன்றும் அறியேனே.

Ramana Sannidhi Murai

1076. தக்க மாட்சி சற்றும்இலாச்
சழக்க னேனை ஆண்டாய்க்குத்
தக்க வாறு தக்கிருக்க
கில்லேன் தலைவா தையலர்தாம்
நக்க வாறு நகிற்கில்போய்
நழுவு மாறு நச்சுவிழி
சொக்கு மாறும் இவையோர்ந்து
சூதுஎன் தனக்கே சூழ்ந்தேனே. 1
1077. என்தன் அடிநின்று இகந்தேனை
ஏற்ற ரமண சிதாகாய
மன்றுள் இருந்து மகிழ்நட்ட
மருவும் கூத்த உருப்பெயருள்
ஒன்றும் இல்லாச் சூனியமாம்
உண்மைப் பொருளே உன்னடிக்குள்
பொன்றிக் கிடக்கும் கிடையன்றிப்
பொன்றா திருக்கும் திறமென்னே. 2
1078. உண்ணுந் தொழிலும் வண்ணஉடை
உடுக்கும் தொழிலும் அழுக்குடம்பை
மண்ணுந் தொழிலு மடவார்பான்
மயங்கும் தொழிலும் இவையல்லால்
பண்ணும் தொழிலொன்று அறியேனைப்
பணிகொண் டாண்டாய் ஆண்டாயை
எண்ணும் தொழிலும் இயற்றாதே
என்கொண் டுய்கேன் வேங்கடனே. 3
1079. கயிலை நீங்கிக் காசினிக்கே
கனசித் சக்தி யுடனாகப்
பயிலுங் கானின் பரங்கருணைப்
பார்வை தம்மேல் பட்டோர்தம்
செயலொன்று இன்றிச் சிவானந்தம்
தினைக்கக் கண்டும் வேங்கடவ
உயலொன்று இன்றி உண்டுடுத்திங்கு
ஊர்நா யாக உழல்வேனே. 4
1080. அழுக்காறு இன்னாச் சொல்வெகுளி
அவாவிந் நான்குந் தலையாய
ஒழுக்கா ருகக் கொண்டொழுகும்
ஊத்தை யேனை யுழுவல்அன்பால்

இழுக்காது ஆண்டாய் இறைமண
ஏமாந்து உன்தாள் போற்றுது
புழுக்கூடு இதனைப் புறங்காத்துப்
போனேன் காலம் புலையேனே. 5

1081. செய்வ தறியாச் சிறுநாய்மேல்
செம்பொன் தவிசைச் சேர்த்தாற்போல்
உய்வ தாக ஆண்டாயை
உன்னி உள்ளம் உருகுகிலேன்
வைவ தன்றி வாழ்த்துகிலேன்
வணங்க கில்லேன் வஞ்சனேன்
தெய்வ மணியே வேங்கடவ
தீயேன் உயிர்தான் வியாதே. 6

1082. உகுதற்கு ஒத்த அன்பில்லா
ஊத்தைப் புலையேன் உன்னடிவாய்ப்
புகுதற்கு அன்றிப் புறம்போகப்
புரியும் பொல்லேன் புன்மையேன்
நகுதற்கு அன்றி நல்லோரா
நயத்தற்கு இல்லா ஞாயத்தேன்
நெகுதற்கு ஒவ்வா ஞேயத்தால்
நெடுவேங் கடவ தரியேனே. 7

1083. செத்துப் பிறந்து சீரழியும்
சிறியேன் தன்னைச் சாவாத
நித்தப்பொருளா நிகழ்வித்தாய்
நெடுவேங் கடவ நிகழ்வித்தாய்க்கு
ஒத்துத் திருத்தொண்டு யாதொன்றும்
உஞற்ற கில்லேன் உன்னடிவாய்ப்
பித்துக் கொண்ட வித்தகர்போல்
பிதற்றித் திரிவேன் பேயேனே. 8

1084. என்னைத் தானும் அறியாத
என்னுள் ஞானச் செழுஞ்சுடராம்
உன்னைத் தோற்றி ஒளிர்வித்தாய்க்கு
ஊத்தை நாயேன் ஒளிர்வித்த
பின்னைத் தானும் சிந்தையால்
பேணிக் கிடவாப் பித்தனேன்
பொன்னைப் புரையும் திருமேனிப்
புயல்வேங் கடவென் புரிகேனே. 9

1085. உள்ளற் கரிதாய் உள்ளுக்கும்
உள்ளாம் உணர்வாய் ஓர்த்தார்க்குத்
தெள்ளத் தெளிதிந் தேறலாம்
திருவேங் கடப்பேர் எம்மானே
எள்ளற் கில்லா இன்புருவா(ய்)
வெளியேன் தன்னைச் செய்தாய்க்குக்

கள்ளக் குரம்பை இதுதானும்
கழிக்க மாட்டேன் கடையேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்